Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 31.03.1970, sp. zn. 1 Tz 4/70, ECLI:CZ:NS:1970:1.TZ.4.1970.1

Číslo: 34/1970

Právní věta: Při povolení obnovy řízení je třeba zrušit vždy rozsudek soudu prvého stupně nelze proto zrušit pouze rozsudek soudu druhého stupně.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 31.03.1970

Spisová značka: 1 Tz 4/70

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Obnova řízení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 284 odst. 1
§ 288 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34/1970 sb. rozh.

Při povolení obnovy řízení je třeba zrušit vždy rozsudek soudu prvého stupně; nelze proto zrušit pouze rozsudek soudu druhého stupně.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. března 1970, 1 Tz 4/70.)

Usnesením okresního soudu v Kolíně ze dne 2. července 1969 sp. zn. Nt 41/69 byl po povolení obnovy řízení zrušen pouze rozsudek krajského soudu v Praze ze dne 19. září 1955 sp. zn. 8 To 264/55 jako soudu odvolacího. Nejvyšší soud přikázal okresnímu soudu v Kolíně, aby neúplný výrok napadeného usnesení doplnil.

Z odůvodnění:

V posuzované věci byl v důsledku povolení obnovy zrušen rozsudek soudu druhého stupně v celém rozsahu, tudíž ve výroku o vině, trestu jakož i dalších výrocích, které měly ve výroku o vině svůj podklad. Z hlediska ustanovení § 284 odst. 1 tr. ř. příslušelo proto v řízení o obnovu zrušit nejen rozsudek soudu druhého stupně, ale i rozsudek prvostupňový, neboť oba tvoří ve skutečnosti jeden celek. To vyplývá též z ustanovení § 288 odst. 2 tr. ř., neboť nebylo-li vysloveno, že se věc vrací prokurátoru k došetření, znamená to, že soud po pravomocném povolení obnovy pokračuje v řízení

na podkladě původní obžaloby, tj. že se věc vrací do stádia řízení před soudem prvního stupně. To by nebylo možné, kdyby ve věci zůstal nedotčen rozsudek soudu prvního stupně. Zrušení tohoto rozsudku nelze pak dovozovat z dalšího výroku napadeného usnesení o zrušení dalších rozhodnutí na zrušený rozsudek krajského soudu obsahově navazujících. To proto, že za taková rozhodnutí možno považovat jen ta, která byla učiněna v téže věci v době, kdy napadené rozhodnutí už existovalo, tedy po jeho vyhlášení. Rozhodnutí dřívější jsou rozhodnutími, která napadenému rozhodnutí předcházela před jeho vyhlášením a nemohla proto na ně navazovat. Okresní soud tedy tím, že vedle rozsudku krajského soudu jako odvolacího nezrušil též rozsudek soudu prvního stupně, porušil zákon v ustanovení § 284 odst. 1 ve vztahu k § 288 odst. 2 tr. ř.

Nejvyšší soud pak po vyslovení zjištěného porušení zákona s přihlédnutím k tomu, že jde o výrok neúplný, neboť při správnosti zrušení rozsudku odvolacího soudu chybí jen výrok o zrušení rozsudku soudu prvního stupně, nepovažoval za potřebné napadené usnesení zrušovat, nýbrž v souladu s ustanovením § 270 odst. 2 tr. ř. přikázat pouze okresnímu soudu v Kolíně, aby neúplný výrok doplnil.